

„Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Lélek titeket vigyázókká tett, az Isten anyaszentegyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett.” (Ap. Csel. 20, 28)

ŐRÁLLÓK

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetség lapja • 2019 • V. Évfolyam • 4. szám • Ára: 1,25 lej

Karácsonyi vendég

„Örülj nagyon, Sionnak leánya, örvendezz, Jeruzsálem leánya!
Ímé, jön néked a te királyod.” (Zakariás 9:9a)

Amikor tudjuk, hogy hamarosan egy kedves vendég érkezik hozzánk, igyekszünk idejében mindent előkészíteni az érkezésére. Már annak a tudatnak is örülünk, hogy nemsokára itt lesz velünk. Ezért ünneplőbe öltöztetjük a lelkünket, és ünneplőbe öltöztetjük az otthonunkat is, hogy amikor megérkezik hozzánk, jól érezze magát. Amikor pedig már itt van, örömmel nyitjuk ajtónkat előtte, hogy beléphessen otthonunkba. Ma három ajtó nyílik meg az igehirdetés során. Az első ajtót megnyitva látjuk, hogy ki az, aki jön hozzánk; a másodiknál megtudjuk, hogy miért jön hozzánk; a harmadiknál pedig kiderül, hogy milyen érzés a vele való találkozás.

Nyissuk ki tehát az **első ajtót**, a szívünk ajtaját, ahol már kopogtat valaki úgy, ahogy az több mint kétezer esztendővel ezelőtt is történt. Akkor egy gyermeket váró fiatal pár kopogtatott sok ajtón, hogy kinyíljanak azok és befogadják őket. De az ajtók nem akartak kinyílni. Csak egy ajtó nyílt ki. Egy rossz, régi istállónak az ajtaja, amely helyet adott a szállást kereső családnak. És megnyílt egy másik ajtó is akkor este. Egy ajtó az ég és a föld között, hogy beléphessen rajta a világ Messiása, Isten fia. Ő kopogtat most is a szíved ajtaján, hogy megnyisd azt és örök, békés szállást adj neki. Sokan várták, már az érkezését. Elsősorban a zsidók, akik a római birodalom fennhatósága alatt éltek és már rég szabadulásra vágytak. Várták Isten Szent Fiát, mert elesettnek, meggyötörtnek és szegénynek érezték magukat. Ahogy mi is nagyon sokszor vártuk őt.

Vártuk sok hosszú nehéz éjszakán, amikor ott virrasztottunk egy beteg gyermek, egy szülő, egy hitves, egy kedves családtag ágya mellett, és kértük Istent, hogy lépjen közel hozzánk. Hallgassa meg imádságunkat, gyógyítsa, segítse meg azt, akit szeretünk. Vártuk őt sokszor, amikor remegő szívvel indultunk el egy kórház felé. Olyankor, amikor valami nagy feladat állt előttünk, egy vizsga letétele, egy munkahely megszerzése vagy elvesztése, mindannyiszor, amikor valamiért összeszorult a

szívünk. Vártuk és hívtuk őt, hogy jöjjön és erősítsen meg minket, erős kezében tartson meg bennünket. Most Ő jön úgy, ahogy érkezett az első karácsony estén. Nem keres palotákat, de keresi az alázatos, megtört emberi szíveket. Nem kér gazdag ajándékokat, de kéri, hogy gazdagon vidd szereteted ajándékát azokhoz, akik melletted élnek. Jön most is, hogy bekopogtasson, és szent fényt hozzon a bűntől ma is sötét emberi szívekbe és a tragédiáktól megfeketedett világba.

A **második ajtót** kinyitva megtudhatjuk azt is, hogy miért jön. A zsidók arra gondoltak, ha megszületik erre a földre a világ Messiása, akkor nemcsak lelki szabadulást hoz majd nekik, de elhozza a politikai szabadságot is, és kivezeti őket a rómaiak uralma alól. De Jézus valami másért, sokkal többért jött, mint amit a zsidó nép várt. Miért jött? **Jött, azért, hogy szabadulást, megváltást hozzon a bűnökből.** (...) Az emberi bűn rabláncait csak Jézus születése szakította fel. Szabadságot hozott a bűn rabságából.

Jött, hogy örömet hozzon. Az angyalok így szóltak azon az éjszakán a pásztorokhoz: „*Ne féljetek, mert íme hirdetek nektek nagy örömet*”. Folytatás a 2. oldalon

Bellehemi csillag
Szelíd fénye mellett
Ma az égen és a földön
Angyalok lebegnek
Isten hírvivői
Könnjezve dalolnak
Békességet, boldogságot
Földi vándoroknak.

Juhász Gyula

Istentől megáldott, szeretetteljes karácsonyt
és boldog új évet kíván a Királyhágómelléki Református
Egyházkerület Presbiteri Szövetségének vezetősége,
valamint az Őrállok presbiteri lap szerkesztősége

Karácsonyi vendég

A pásztorok féltek, mert sok veszély leselkedet rájuk és nyájukra. Ám akkor éjjel megtudták, hogy van egy másik sereg is, az angyalok serege, akik velük együtt vigyáz a nyájra.

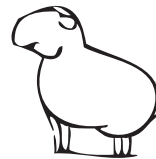
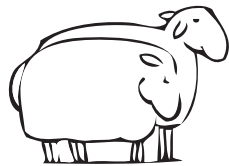
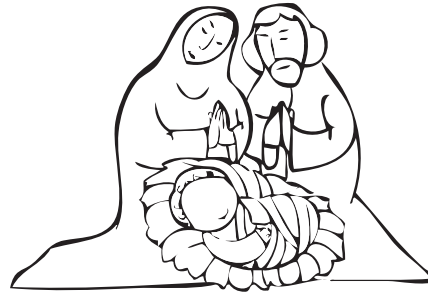
Jött, hogy tanítson. Jézus beszédeit emberek ezrei hallgatták, mert érezték, hogy szavaiból béke árad. Éheztek és szomjúhozták azt a szeretetet és megbocsátást, ami a tanításaiból feléjük sugárzott.

Jött, hogy gyógyítson. Sok beteg sietett Jézus elé, hogy tőle segítséget kérjen. Jézus visszaadta nekik azt, amire már évek óta vagy egész életükben vágytak. Egészségesek lettek, és ez volt számukra a legnagyobb ajándék, amit ezen a földön kaphattak.

Jött, hogy csodákat tegyen. Megtörte az öt kenyeret, két halat és megsokasította azokat úgy, hogy több mint ötezer ember evett belőle. Jairus, a zsinagóga fők egyike kétségbeesetten szaladt hozzá, mert a lánya haldoklott. Jézus csodát tett és feltámasztotta a halálból a gyermeket.

Jött, hogy új életet ajándékozzon. A parázna nőt mindenki megkövezni készült, amikor Jézus csak annyit mondott a népnek: „Az *vesse rá az első követ, aki nem bűnös.*” Senki sem merete bántani ezt a nőt. Jézus esélyt adott ennek az asszonynak a bűnbánatra és az új életre. Mindenki hátat fordított neki, mindenki megvetette, mindenki halálra ítélte. Jézus nem ezt tette. Ő megbocsátott, és segített az újrakezdésben.

A **harmadik ajtót** megnyitva érezzük azt, hogy milyen a Jézussal való találkozás. Józsefnek és Máriának óriási öröm volt, amikor közéjük érkezett a kisdéd Messiás. Kezükbe vehették és tudták azt, hogy nem ők, akik vigyáznak rá, hanem Jézus vigyázza őket. A pásztorok lelkét békés öröm hatotta át, amikor odahajoltak a pásztorok pásztorának jászolbólcsője mellé. A bölcseket büszkeség érintette meg, amikor leteheték ajándékaikat a királyok királyának lábainál. Mi tölti el a mi szívünket? Sokszor megtapasztaltuk már mi is Jézusnak a közelségét. Hányszor készített már utat előtted

is Jézus? Ő járt előtted, amikor megismerted életed párját, akivel szíved örökre egybeforrt, mikor egymásnak hűséget fogadtatok. Érezted, hogy egy pillanatra az idő is megáll veletek, és ezek a csodálatos percek örök, szép emlékek maradnak számodra. Ő járt előtted, amikor odaléptél egy kicsi ágy mellé, és magadhoz ölelted gyermeked vagy unokád. Öröm töltötte el lelkedet és hálás voltál Istennek, hogy drága ajándékkal látogatott meg. Ő járt előtted mindannyiszor, amikor egy nehéz feladat állt előtted, és érezted, hogy segített ennek a tehernek a megoldásában. Boldog voltál, mert Jézus nem hagyott magadra. Ő járt előtted, amikor sokszor a könnyeidtől nehezen láttad az utat, talán beteg voltál, talán valakit vagy valamit elveszítettél. Úgy

érezted, nincs már semmihez sem erőd. Kezed összekulcsoltad és Jézus ölébe tted le életed. Majd érezted, hogy valaki lassan letörli a könnyeket, valaki ott áll melletted, valakin keresztül Jézus szólít meg és vigasztal téged. Olyan jó volt érezni, hogy nem vagy egyedül, hogy Isten meghallgatta a kérésedet. Ő jár előttünk akkor is, amikor lassan kifogy majd az erő a kezünkől. Amikor elnehezedik a lélegzetünk, és arra gondolunk: ez az óra az utolsó számomra. Az utam itt már véget ér. Jézus megfogja majd a kezed, és amikor itt már minden ajtó bezárul, egy új kaput nyit meg előtted: az örök életnek a kapuját. Ugye milyen jó érezni, hogy Ő most is itt van veled, és mindig veled marad? Jézus az öröm, a biztonság és a végtelen remény érzését hozza közel hozzánk.

Kedves Olvasó! Most csukjunk be minden ajtót magunk mögött: a bűnöknek, a gyűlöletnek és kétségeknek kapuját. Nyissunk utat a sötétséget legyőző fény és szeretet előtt: Jézus előtt. Legyen Ő kedves vendége házunknak, akinek látogatását készülődve vártuk, és akit örök vendégként mindig szívünkben hordozunk. Ámen!

Sebestyén Elek Előd

(www.karolyirefegyhaziamegye.ro)

Egyházszerzés és presbiteri felelősségvállalás

A presbiterok és lelkipásztorok közös felelőssége, hogy legjobb tudásuk szerint mindent megtegyenek egyházukért. A történelem pedig azt igazolja, hogy az egyház akkor tölti be küldetését, ha hűséges szolgálata mellett meg tudja őrizni függetlenségét. A prédikálás, a szeretetszolgálat és egyházfegyelem mellett kiemelten fontos odafigyelni az oktatásra, hiszen az iskola az egyház veteményeskertje – mondta Nagy-Baló Csaba a nagykárolyi egyházmegye presbiteri számára szervezett konferencián.

Október végén szerveztek konferenciát Ákoson, melyen Nagy-Baló Csaba, a Sárospataki Református Kollégium gimnáziumának és diákotthonának igazgatója tartott előadást a presbiterok felelősségvállalásáról és az egyházszerzésről a XXI. században a közel hatvan résztvevő számára.

Ezúttal is tartalmas volt mindazoknak a presbiteroknak és lelkipásztoroknak a napja, akik minden más teendőjüket félre tették azért, hogy jelen legyenek. A konferencián résztvevőket Almási Csaba, az egyházmegye Presbiter Szövetségének elnöke köszöntötte. Megemlítette, hogy bár sokan a passzivitás vagy valami munkájuk miatt ugyan otthon maradtak, mégis örömmel tölti el és nagyra értékeli azon presbiterok hozzáállását, akik megjelentek. Jól döntöttek, hiszen azt az időt és áldozatot, amit Isten dicsőségére és az anyaszentegyház építésére szánnak, azt az Úr sokszorosan visszafizeti. Szorgalmazta a konferencián való részvétel mellett a kisrégiós presbiteri találkozások megszervezését.

Az eseményen a jelenlevők Dobai Zoltán egyházmegyei főjegyző elgondolkodtató igehirdetését hallgathatták meg. Prédikációjában a szelidségről beszélt. Jézust emelte ki példaként. Elmondta, hogy sok minden eszünkbe juthat a szelidség szó hallatán: akár a galamb, akár a bárány. Mégis a leginkább a megszelídített ló a legszemléletesebb. A vad ló ugyanis semmit sem veszít el erejéből miután megszelídítik. A megtért ember sem veszít semmit sem erejéből, ha a

szelidségben Krisztusát követi. „A szelíd ember tisztába van az erejével, viszont engedi, hogy életét Isten irányítsa” – fogalmazott a lelkipásztor.

Minden jelenlévő figyelmét sikerült lekötnie Nagy-Baló Csabának. Az előadó a keresztyénség kezdeti korától napjainkig vezette végig a presbiteri szolgálat múltját és jelenét. Hangsúlyozta, hogy az aktív egyházi élet működéséhez nagyon fontos, hogy a lelkipásztor mellett olyan presbiterok és gyülekezeti tagok álljanak, akik a munka egyrészt leveszik az egyházi előjáró válláról. Az a tapasztalat ugyanis, hogy miközben a lelkipásztoroknak az igehirdetés feladata volna a legfontosabb dolguk, a könyveléstől a pályázatírásig minden az ő vállukra nehezedik. Emlékeztetett a kálvini egyházszervezetre. Kálvin János elkészítette a genfi gyülekezet egyházi rendszabályzatát. E szerint a gyülekezet vezetősége a következőkből áll: lelkészből, lelkészekből, akiknek a feladata az igehirdetés; tanítókból, akiknek a feladata az oktatás és nevelés; diakónusokból, akiknek a feladata a szeretetszolgálat, valamint presbiterokból, akiknek a feladata az egyházfegyelemnek a fenntartása. Az európai protestánsok a kálvini féle egyházszervezet helyett a heidelbergit vették át, s ennek következményei ma is tapasztalhatók. „A lelkész válláról vegyék le azt a többletmunkát, amit megtud más is tenni a gyülekezetben. A lelkész tudjon ígét hirdetni, gyülekezetet összetartani, lelkigondozni, családot látogatni, és akkor van remény arra, hogy az egyházunk meg tud újulni” – fogalmazott az előadó. Hogy ez miért nem működik így a mindennapokban, arról a hozzászólásokban különböző vélemények hangoztak el.

A nagykárolyi egyházmegyében minden évben konferenciát vagy más képzést szerveznek a presbiterok számára, melyen mindig érdekes és hasznos előadásokat hallgathatnak meg a résztvevők.

Sebestyén Elek Előd

Presbitertalálkozó az Erdélyi Egyházkerületben

Augusztus 23-24-én kerületünk vezetősége részt vett az Erdélyi Egyházkerület Presbiteri Szövetségének találkozásán Nagyenyeden.

Pályi József, a kerület szövetségi elnöke köszöntötte a 13 egyházmegye képviselőit, Tóth András és presbitertestvéreit a Királyhágómelléki kerületből, Váczi Gábort, a MPSZ titkárát. A kezdő áhitatot *Nt. dr. Gúdor Kund Botond*, Nagyenyedi EME esperese tartotta 2 Kor.3 .1-18., 4. 1-6 versei alapján. Kiemelte a szolgálat fontosságát, ami a szabadságot, szeretetet, megbocsátást kell tükrözze és kért, hogy ne vállaljunk az elismerések, sikerek, dicséreték függőivé. A mi szolgálatunk láthatatlan szolgálat, ami a szívben van beírva és Krisztus evangéliumának sorait hirdetik. Felhívta figyelmünket arra, hogy legyünk az Újszövetség alázas szolgái, mert az alázas szolgálat szép és jó szolgálat az Istennek. A keresztyén ember élete a prédikációhangsúlyozta az esperes úr- ami Krisztusról, a hitről és a népünkről szóljon. Elmondta, hogy a munkában fontos a különböző szövetségek egymás iránti segítése és támogatása a rendezvények megtartásakor, és tartsuk mindig szem előtt Bethlen Gábor szavait: „Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?”

Váczi Gábor titkár úr az anyaországi szövetség üdvözlését adta át elmondván, hogy sok az aratnivaló a Kárpát-medencében élő presbiteri társadalomban, de bízunk az Úrban és Ő mindig velünk lesz. *Tóth András*, a Királyhágómelléki Ref. Egyházkerület Presbiteri Szövetségének elnöke az ApCsel.20,28 versével köszöntötte az egybegyűlteket, kiemelve a két kerület több mint egy évtizedes közös együttműködését, és beszámolt a kerületi szövetség presbiteri képzéseiről.

Kocsis János, a Nagyenyedi Egyházmegye Presbiteri Szövetségének elnöki köszöntője után az egyházmegyéből érkezettek bemutatkoztak, és kötetlen beszélgetések során osztották meg az örömeiket, nehézségeket.

A reggeli áhitatot a helyi lelkipásztor, *Tóth Tibor* végezte a Zsoltárok könyve 37. 3-5 versei alapján. Magyarázata során elcsendesedésre, bölcsességre, Isten iránti hűségre, bizalomra, hitünk erősödésére kér és arra, hogy mindenkor az Úrban bízva cselekedjünk.

Kali Szabolcs Barna Ludastelep lelkipásztora tartott előadást *Ki vagyok-Többen lehetünk?* Önmagam és presbiteri szolgálatom címmel, amellyel felvezette azt a munkát, amit csoportokban végeztek a presbiteriek. A csoportokban a presbiteriek választ kerestek arra, hogy kik vagyunk, melyek a lehetőségeink, határaink, céljaink az elvégzett presbiteri munka eredményeinek sokszorozódására. A csoportok a Biblia alapján a következő feladatok kérdéseit oldották meg: *A Krisztus nevében végzett látogatás, A vigasztalás, A megbékélés, Útmutatás.* A csoportos munka után közös megbeszélés során elemezték, értékelték a válaszokat.

Volt városbemutató és borkóstoló *Kónya Tibor*, a Bethlen Gábor Kollégium iskolalelkésze irányításával.

A találkozó igei mottóját 2 Kor.12,15 versei tartalmazták „Én pedig nagyon szívesen hozok áldozatot, sőt magamat is feláldozom a ti lelketekért”.

Lakatos Nella, jegyző

Ugocsai kistérségi konferencia Tamásváralján

Id. Fodor Lajos egykori halmi református tiszteletes úgy fogalmazta meg, hogy a presbiteriek a lelkipásztor munkatársai, segítői, együtt hordozzák a munka terhét s példaképei a nyájnak.

A konferencia nyitó áhitata *Nt. Gáti Tibor* kishábonyi lelkipásztor igehirdetésével kezdődött Pál apostolnak a korintusiakhoz írt levelének a magyarázatával: „aki úgy gondolja, hogy áll. vigyázzon, hogy el ne essen”, mert akkor is elbukhatunk, ha úgy érezzük, hogy erős a hitünk. A hűségnek beírja a gyümölcse, s ahol hűség van, ott teljesség van. Ezért nem lenne szabad, hogy hiányozzon az életünkből a hűség. Ha valóban a helyyeden vagy, akkor hűségessé lenni sem lesz nehéz.

Ezután *Nt. Szatmári Elemér* házigazda lelkipásztor köszöntötte az egybegyűlteket és kifejtette, hogy ebben a szétzilált világban összefogást és összetartozást kell mutassanak a presbiteriek.

Ezt követően *Nt. Pakulár István* tasnádi-szódemeteri lelkipásztor klaszikus előadásban járta körbe a presbi-

terség témáját, felelevenítve a presbiteri eskü szövegét és kihangsúlyozva, hogy ez a fogadás nem embernek szól, hanem Istennek. Rávilágított, hogy senki nem születik presbiternek, hanem ha valaki elhívatik erre a szolgálatra, az Isten szeretetének és kegyelmének a jele, amelyet csak buzgó imádsággal, folytonos tanulással és küzdelemmel lehet betölteni. A presbiteri szolgálatot nem lehet letenni, mint egy ruhát. A leköszönt atyafiak legyenek tiszteletbeli tagok és segítsenek a fiataloknak, mint aktív korokban.

A találkozó végén a házigazda presbiteriek és nőszövetségi tagok által elkészített finomságok elfogyasztása mellett a szeretet üvendégség ideje alatt még kötetlen beszélgetésekben töltötték el az estét.

Illés Jenő, SzRE PSz elnöke

A fiatalok és az egyház jelene – Presbiteri konferencia Szigetlankán

Szatmár-Szigetlanka református gyülekezete adott otthont a Szatmári Református Egyházmegye 28. Presbiteri Konferenciájának (október 26-án). A szervezés mögött egy nagyon jó csapat állt, több mint százötven előljáró érkezett a konferenciára és a házigazda közösséggel együtt fontos és maradandó üzeneteket hallottak.

Szombaton 10 órára szinte megtelt a szatmári Deák téri református templom. A szigetlankai gyülekezet már napokkal előtte egy családként készült az eseményre. Nőszövetség, presbiterek, ifjak és gyülekezeti tagok közül sokan összefogva, jó hangulatban várták a konferenciát.

Igehirdetés, dicsőítés, köszöntések

Az alkalmon Igét hirdtetett *Jobb Domokos* a Királyhágómelléki Református Egyházkerület ifjúsági előadó tanácsosa a Jeremiás siralmi 5. részének 14. verse alapján: „Nincsenek már vének a kapuban, nem muzsikálnak az ifjak.” A Siralmak könyve olyan élethelyzetben íródott, mely távol áll a mi jóléti társadalmunktól, mégis ébresztő üzenete van. A presbiter szó vént, aggastyánt vagy más szóval bölcsét jelent. Az igehirdető a vének ifjúsági misszióban való tevékeny jelenlétére buzdított.

Az igehirdetésre válaszként *Szabó Aliz* az Szatmárnémeti Filharmónia hegedűse segített az üzenet elmélyítésében. Az előadás előtt és után pedig az ifjak gyönyörű énekekkel üzentek: *Fiad vagyok Atyám, Átadom magam, Lesz egy nap..*

Király Lajos esperes a Zsoltárok könyve 10. részének 16. versével köszöntötte a gyülekezetet: „Az Úr király mindenha és mindörökké”. Az előljáró elmondta, hogy nagyon fontos az, hogy mit képzelünk, illetve hiszünk az életünkről és önmagunkról, ugyanis a gyógyuláshoz és a változáshoz elsősorban hitre, fantáziára és képzelőerőre van szükség. Hogyan növekedhet egy olyan keresztyén ember élete, aki azt el sem tudja képzelni és hinni? Az elképzelés és a hit hiánya félelmeket és akadályokat gördíthet utunkba, ugyanis ha nincsenek körülöttünk olyan ismerősök, család- és gyülekezeti tagok, akik elégedetten élnek, akkor azt a legtöbb esetben mi is elképzelhetetlennek fogjuk tartani.

A fiatalok és az egyház jelene – Presbiteri konferencia Szigetlankán

Az esperes egy példán keresztül elmondta, hogy „a képzeletnek nincs határa” örök igazságnak vélt gondolat is több esetben nem állja meg a helyét: Richard Rohr, börtönlelkész életellenes bűncselekményt követett fogvatartottakat kért meg arra, hogy rajzolják le a „jó királyt”. Döbbenet tapasztalta, hogy a foglyok többsége nem tudta teljesíteni a feladatot, mert, – ahogy ő fogalmazott -, „legtöbbjük nem tudták elképzelni azt, hogy milyen egy jó király.” Sajnos olyan kultúrában élünk, amelyben azt

tarjunk lehetségesnek, amit látunk, ami a realitásnak megfelel, azaz ami kézzel fogható. Az előjáró elmondta, hogy elképzelel és hiszi, hogy nekünk olyan Királyunk van, aki a romokat is újjá építi (Ézs 58,12), akivel újra tervezheti az ember az életét, hiszen még a „harci zajnak közepette is oldalunkon áll”. Az esperes végül azt kérte, hogy legyen a presbiteri konferencia a képzelőerő és a hit növekedésének alkalma és lehetősége.

Rácz Ervin házigazda lelkész köszöntőjében röviden bemutatta a szigetlankai gyülekezetet, amely valóban családként működik és benne az élet jelelei sokmindenben megmutatkoznak. Az előadást felvezetve a lelkész elmondta, sokaknak jogos kérdése: hogyan lehet behozni a fiatalokat az egyházi életbe. A lemondó válaszok nem nyújtanak megoldást, ugyanakkor tisztázni kell: a fiatalok nemcsak az egyház jövője, hanem a jelene is. Éppen ezért létfontosságú ez a téma.

Ragályos hit – Az ifjúsági misszió lehetőségei napjaink református valóságában

Az előadást két részben *ifj. Csomós József* a Tiszáninneri Református Egyházkerület ifjúsági referense tartotta, aki több mint egy évtizede aktívan foglalkozik az ifjúsági misszióval, nem mellesleg a sárospataki teológián missziológiát tanít.

Az előadás elején az alkalom alapigéje mellett az előadó C.S. Lewist is idézte: „Isten az örömünkön keresztül suttog nekünk, lelkiismeretünkön keresztül beszél hozzánk, fájdalomunkon keresztül pedig kiált. Isten a fájdalmat használja fel egy süket világ felkeltésére.” Az a helyzet, ami az ifjúsággal kapcsolatosan van az egyházban, nem a véletlen műve, hanem valaminek a következménye. Isten

ezt a helyzetet felhasználhatja arra, hogy felébresszen bennünket.

A misszió nem más, mint Isten azon terve a világban, hogy az ember újra a helyére kerüljön, vissza a szeretetteljes Isten-ember és ember-ember kapcsolatba. A misszió ennek a tervnek a nyilvánvalóvá tétele, amit Isten Krisztusban véghez is vitt. Az evangélium az, hogy a világ Krisztussal jobb hely, mint nélküle és az emberi élet Krisztussal reményteljes, míg nélküle reménytelen. Ez az üzenet, de mi a kontextus, azaz mi az életkörnyezet? Úgy kell mindezt elmondani, hogy megértsék azok, akinek éppen mondjuk. Ha ifjaknak mondjuk, akkor fiatalosan.

Gyülekezethez tartozni egy tanulási folyamat. A szenvedély ragályos, de az unalom is. Meg tudjuk-e élni, és tudjuk-e hitelesen láttatni, hogy mindez nekem jó és ezért jó a környezetemnek is? Ez az út vezet az ifjak felé, melyben tevőlegesen és aktívan kell részt vegyenek a lelkészek, presbiterok, előjárók és gyülekezeti tagok is az egyetemes papság elvének mentén. Ami fontos számunkra, arra áldozunk pénzt, energiát, időt, figyelmet... Ha fontosak számunkra az ifjak, akkor rájövünk, már tegnap késő volt elkezdni a velük való törődést, hisz a fiatalok az egyház jelene.

Illés Jenő a Szatmári Presbiteri Szövetség elnöke köszöntött és köszönte meg mindenkinek, aki részt vett a szervezésben. Lendülete, lelkesedése példaadó minden előjáró számára.

A nemzeti imádságunk eléneklését követően a szigetlankai parókia udvarán szeretetvendégségre került sor, ahol a szeretetből készült ételek tálalása során a lehetőségekhez mérten a környezetvédelemre is odafigyeltek.

(Forrás: refszatmar.eu)

A Békési és a Csongrádi Egyházmegye Presbiteri Szövetségeinek 3. közös konferenciája 2019. november 16-án

A nyitó áhitatot *Dr. Kereskényi Sándor* helyi gyülekezet lelkipásztora az 1. Thesszalonika 3 (1-8) alapján hirdette. A thesszalonikai gyülekezet Pál apostol és Timóteustól merített erőt. Ők pedig a thesszalonikaiak hitéből. Mi, presbiterek ilyen kapocs vagyunk-e a gyülekezeteinkben? Hogyan fogadjuk a más felekezethez tartozókat, testvéri szeretettel vagy eltaszítva? Jézus Krisztus szerette a pogányokat és bűnösöket! A külsőségeink megmaradnak reformátusnak, de ha Krisztust követjük, miért nem fogadjuk be azokat, akiket Krisztus annyira szeretett? Miért áldjuk meg a harmadik házassági esküjét kérő tagokat? Miért teszünk hűségnyilatkozatot egy kormánynak és közben egy másiktól is pénzt fogadunk el? De ha ezekről nem beszélünk, még nagyobb bajban vagyunk. Az egyház nem engedheti meg magának a tézist és az antitézist. Az Apcsel 2 (47...) „Az Úr pedig napról napra növelte a gyülekezetet az üdvözülőkkel”. Mi történik most? Leállt az Úr, vagy mi nem csináljuk jól? Láthatóvá válunk a világ számára? Igyekszünk hallatni a hangunkat: - Ki figyel ránk?

Sajnos nincs egységes kép. Ézsaiás 43 (18) „Ne a régi dolgokat emlegessétek, ne a múlton tűnődjétek”. Jézus nem a jubileumainkról való megemlékezéseket fogja kérdezgetni, hanem kiért nyúltunk, kit mentettünk meg! Ámen! Ezt követően a házigazdák köszöntötték a résztvevőket és meghallgattuk a helyi gyülekezet énekarának szolgálatát.

„Aki másnak vermet és „ – hogy ne essen bele? Dr. Nagy Károly Zoltán, Sárospataki Ref. Teol. Akadémia tanára. A másokra gondotviselés mindennapi dilemmái.

Kereszténységünk egyik alapvető problémája, hogy nem kortársra annak a társadalomnak, amelyben él. Ki vagyunk szikkadva, nem értjük ezt a kort. Az a kérdés, hogyan tudnánk válaszolni a mindennapi kihívásra. Elkezdünk azonosulni a társadalommal, de meg kell tartani a református identitást. *Mi az, hogy református?* Nem katolikus, kálvinista, az ember aki Isten dicsőségére él, az Isten dolgairól való gondolkodásnak a középpontjába a református ember számára az Isten szuverenitása áll

Mi ez identitás? Valami évszázadokon keresztül megrogzött lényeg. Mit mond az ige? A megújulás mindig akkor történik amikor az emberek hajlandóak voltak alávetni magukat az igének.

21. századi kihívások a presbiter gyülekezetépítő és gondozó szolgálatában. – Dr. Fekete Károly, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke

- Az életkedv feltámasztása – Nagy kihívás az unalmas, megfáradt, közönyös, langyos egyháziasság átfor-

dítása jó kedvű egyházi életté. A gyülekezet életkedve életkedvet visz a hétköznapokba.

- Elhinni, hogy az Egyháznak van jövője – Érdemes egyház tagnak lenni, a keresztény emberé a jövő, mert az Isten országa felé megyünk. Efézus 2 (20-22). Krisztus a jövő. Együtt követjük őt. Efézus 4 (11-16)

- Kezdeményező egyházat – Mert eddig sokszor csak követtük az eseményeket. Hányszor mondtuk: „ez váratlan volt. Erre nem voltunk felkészülve!” Így járunk a szociális intézményekkel. Ránk tört a kötelező hitoktatás, a társadalmi mobilitás keletről nyugatra. Fogalmazzuk meg mi a saját programjainkat, Magyar Református Keresztény módon.

- Munkastílus váltás – Tudatos tervezéssel élni, amelynek állandóan ismétlődnie kell: - Mit szeretnénk? Vízió. – Milyenek vagyunk? Analizálás. Kik vállalkoznak rá? Célcsoport. – Hova szeretnénk eljutni? Célok. Hogyan lehet véghez vinni? Milyen lépésekben? Megvalósítás. Mi történt? Hova jutottunk?

- Lelkipásztor, gondnok és presbitérium együttese – Minden egyes lelki vezető az autokrata vezetés helyett a választott zsinati presbiteri konszenzusra törekvő testületi vezetést kell válassza.

- A lelkész tehetmentesítése, úgy hogy valóban a lelki munkára tudjon koncentrálni

- A keresztény élet természetes megélése a gyülekezetben és a templomon kívül

- Látogató presbiterként szolgálni – A látogatás a gyülekezet jelző rendszeréhez tartozó eszköz. Lelki gondozói diakóniai jellegű hívogató, tájékoztató, kapcsolatfelvevő, véleménygyűjtő, tájékoztató.

- Gyülekezeti felnőttképzés – elodázhatatlan feladatunk egyházkerületi segítséggel az intézményes beindítása.

- Istentiszteleti légkör javítása – Liturgia megújítás.

- A szórvány helyzetének megoldása – bázis csoportok létrehozása, szolgálatra vállalkozó nyugdíjas lelkészek bevonása, nem lelkészi egyháztagokat megbízni a szórványgondozásban.

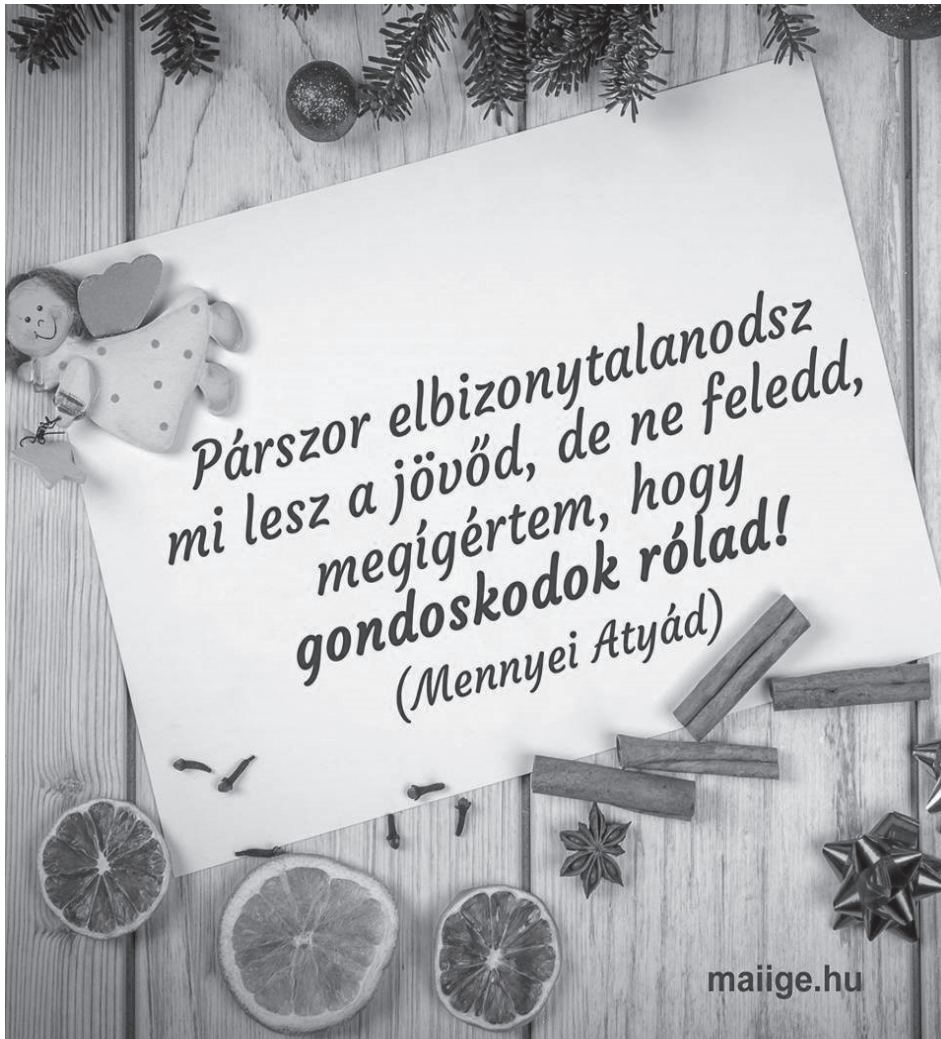
- Felkészülés az előttünk álló egyházi választásokra.

- Legyünk egyház, ki mindig tanul. Ki emberi szívvel ítél, ki igaz mondó, ki táplál, ki remél, nem csak érvel.

Presbiteri szolgálat a Kárpátokon kívül- Dr. Nagy Éva, a Brassói Egyházmegye Presbiteri Szövetségének alelnöke, a Bukaresti Calvineum gondnoka

Ezen előadás keretein belül került bemutatásra a Kárpátokon túli Református Egyházak rég és jelen fennállásának működése.

Mészáros János és Papp László

**A Királyhágómelléki
Református Egyházkerület
Presbiteri Szövetség
2020-as évének központi
eseménynaplója**

2020. március 7. – Közgyűlés

**2020. április 17-18. – Presbiter-
képzés**

**2020. július 10-11. – Presbiter-
képzés**

**2020. augusztus 28-29. – Konfe-
rencia**

**Minden rendezvényünket a
Nagyváradai Püspöki Palota díszter-
mében tartjuk.**

**Az Úr Isten vezessen, és adjon
nékünk bölcsességet terveink
megvalósításában!**

**Tóth András,
a KRE PSZ elnöke**

*Adjon az Isten ezüst esőt,
Aranyló búzamezőt,
Adjon e földön minden magyarnak!
Igaz hitet, s szebb jövőt!*

*Nézem a sok embert, valamit keresnek!
Am nincs eredménye, amíg nem szeretnek!
Hiába a sok dísz, gazdag, szép ajándék,
mikor más célt szolgál, mögöttük a szándék,
Pénzben mért szeretet, anyagi vágyak,
görbe tűkrei egy eltorzult világnak,
A mosoly, az öröm, egymás ölelése,
- önző világunkban, vajon nem kevés-e?
Vajon hová bújt el az igazi érték,
a szív gazdagságát, sosem pénzben mérték,
Figyelmet és időt kéne többet adni,
minden körülményben embernek maradni!*

(Aranyosi Ervin)

Kiadja a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége

Megjelenik negyedévenként
Szerkesztő bizottság: **Veres Erzsébet** sajtóreferens; **Tóth András** KRE PSZ - elnök; **Lakatos Nella**
(Elérhetőség/e-mail: veres_zsike@yahoo.com)

Tördelés és nyomtatás: TEHNO-PRINT Zilah

ISSN 2501-6083

